

El vestit del nen al

No és indiferent la classe i qualitat del vestit del nen. Les freqüents deposicions de les criatures a aquesta edat obliguen al canvi sovint del vestidet, ja que la humitat els perjudica, puix que refreda i macera la pell; per això es necessita que aquest sigui de fàcil maneig, podent-se canviar sovint sense molestar gaire a la criatura. Convé també que la qualitat de la roba amb què es confecciona el vestit sigui tinguda en compte. La pell del nadó molt sensible a les influències externes pot irritar-se al contacte de robes que una pell d'adult ja curtida suporta perfectament; certes llanes poden donar lloc a intertrigs (irritacions de la pell a nivell dels replers de la mateixa); s'han de rebutjar robes de mala qualitat que poden al contacte de la tendra pell de l'infant provocar eczemes i molts dels pretesos encostipats dels nens (sobretot estornuts) no són sino irritacions locals de les mucoses del nas i conjuntivals motivades per l'ús de robes de mala qualitat o rentades amb sabons dolents i mal esbandides; també pot produir irritacions de les mucoses la pols despresa per vestidets de llana dolenta. Un tipus de roba que ha de rebutjar-se completament en l'ús del nen és la llana d'angra tan de moda avui en dia, però que es molesta per molts nens malgrat les mares no se'n donin compte.

La robeta de l'infant ha d'ésser en tots conceptes el més còmode possible, fàcil de manejar i canviar, fàcil de rentar i que permeti el mes prompte possible la lliure llibertat de moviments i no impedir-los com feien els sistemes antics de vestir les criatures, que, desgraciadament encara es veuen sovint entre nosaltres.

Heus ací un resum de les robes que pot emprar el nen durant el primer any de la seva vida.

Camises. — Seran curtes, tapant solament el tronc i cordades a l'espatlla amb botons o betes i procurant que les costures siguin fetes per la part de fora; és millor que es cordin al darrera, puix que són més còmodes de posar i protegeixen millor el pit. Durant l'estiu és millor fer les camises de fil; a l'hivern de piqué o de llana, però en aquest cas procurar que sigui fina i de bona qualitat. (Amb tot hi han nens de pell excessivament sensible que tampoc no toleren bé la llana per bona que sigui, especialment a l'estiu.)

Braques. — Les més practiques són les de forma de «calçons» o senzillament de forma triangular; el piqué i la tovalla russa són els millors materials per a fer les braques, puix que aquestes robes són molt absorbents i, a l'empapar-se de la humitat de les deposicions i orina del nen, fan que no es maceri tant la pell de les anques i cuixes. Ha de tenir-se una bona quantitat de braques per a poder-les canviar sempre que sigui necessari.

Bolquers. — Es tal el costum d'usar aquests, llargs enrotllats al voltant del cos del nen i doblegats per sota les cames, que és difícil per als familiars sustreure's al seu ús. Però recordarem que no són necessaris, i no hi ha cap inconvenient en vestir el nen des del primer dia de néixer sols amb les braques, prescindint dels bolquers i deixant les cametes a l'aire. Si per seguir la rutina no valen els familiars prescindir de tal mena de roba, ha d'usar-se sols el primer mes, ja que els bolquers són un procediment incòmode per al nen, car impedeix el lliure moviment de les cametes i l'obliga a adoptar forçadament la posició estirada de les extremitats, posició absolutament contraria a la normal de la criatura al néixer, que és la de les cametes flexionades sobre el ventre (posició que adopta el fetus en el claustre matern). Es, doncs, el més convenient desterrar l'ús d'aquesta prenda, encara tant en boga entre nosaltres, i deixar les cametes amb més llibertat.